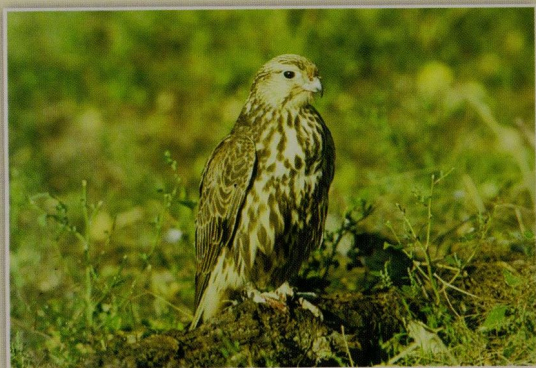

Prin izolarea stâlpilor și firelor de înaltă și medie tensiune se poate reduce considerabil numărul accidentărilor. Păsările electrocute pot cauza scurt circuit, prin astfel de izolare s-ar rezolva și această problemă.

Păsările accidentate sau bolnave pot fi salvate prin înființarea unor refugii al căror scop este tratarea și apoi reintroducerea acestora în natură.

Șoim dunărean
foto © Bagyura János

În cazul în care populația unor specii dispare sau efectivul păsărilor scade sub numărul critic, este necesară repopularea acestora. În acest scop sunt înființate centre de repopulare.

În anul 1995 Grupul Milvus - filiala Societății Ornitologice Române din Târgu Mureș a inițiat un program numit "Program pentru Protecția Păsărilor Răpitoare din Transilvania". Acest program are ca scop atât protecția păsărilor răpitoare cât și popularizarea acestora. Se acordă atenție deosebită pentru conservarea speciilor periclitate atât pe plan global cât și pe plan național.

Editarea acestui pliant este finanțat de către
**Fundația pentru Parteneriat Comunitar - Program
de Parteneriat pentru Mediu**

foto copertă: © Zeitz Róbert - **Acvilă țipătoare mică**

Grupul Milvus - Filiala Societății Ornitologice Române din
Tg. - Mureș
OP. 3, CP. 39 4300 Tg. - Mureș
Tel./Fax: +40 (0)65 164 726
e-mail: milvus@netsoft.ro
web: <http://www.netsoft.ro/milvus>

Societatea Ornitologică Română **MILVUS**

Despre protecția păsărilor răpitoare diurne

Program pentru Protecția Păsărilor Răpitoare din Transilvania

Introducere

Păsările răpitoare de zi (*Accipitriformes*) constituie un grup bine individualizat, care are un rol extrem de important în menținerea echilibrului ecologic în natură. Fiind păsări de pradă, reprezintă vârful piramidei trofice. Prezența sau lipsa lor dintr-un teritoriu indică calitatea acestuia, fiind bioindicatori. Pe glob există în jur de 310 specii de păsări răpitoare, din care în România până în prezent s-au înregistrat 35. Cele mai cunoscute grupuri constituie vulturii, acvilele, ulii, șorecarii, șoimii etc. Toate speciile de răpitori din lume sunt protejate de lege, vânarea și distrugerea lor fiind considerată infracțiune.

Factori care periclitează

Ca și toate viețuitoarele, în mod firesc și păsările răpitoare sunt supuse luptei pentru supraviețuire, unor factori naturali, cum ar fi competiția intra- și interspecifică, diferite boli, lipsa de hrană, etc.

Exploatare forestieră
foto © arhiva Milvus

Comparativ cu celelalte grupuri de păsări, acestea au mai puțini dușmani naturali, mult mai importanți fiind factorii antropogeni direcți sau indirecti.

Impact indirect

- Cel mai semnificativ și cu cel mai profund efect asupra acestora este considerat distrugerea habitatelor naturale. Activitatea omului își lasă amprenta pe toate tipurile de habitate, cum ar fi zonele împădurite, cele deschise, zonele umede etc. Cele mai devastatoare efecte o au defrișările, desecările, agricultura intensivă, managementul necorespunzător în silvicultură. Stâlpii electrici deseori oferă loc de odihnă sau de pândă păsărilor răpitoare, astfel în multe cazuri acestea sunt electrocutate. Mai puțin numeros este cazul accidentărilor cauzate de mașini.

Impact direct

- Păsările de pradă sunt considerate "dăunătoare" în foarte multe părți ale globului, fapt pentru care sunt persecutate. Atitudinea negativă a omului - bazată pe concepție greșită - are efecte directe asupra multor specii. Dintre aceste impacte cele mai însemnate sunt: braconajul, distrugerea cuiburilor din diferite motive, otrăvirea, comercializarea ilegală a păsărilor adulte și a puilor pentru vânatoarea cu șoimi sau colecții.

Măsuri de protecție

Luând în considerare faptul că acest grup de păsări este expus la un număr mare de pericole, trebuie luate măsurile necesare urgente în scopul protecției lor.

Pentru salvarea unor specii aflate în pragul dispariției este nevoie chiar și de cooperare internațională. Pentru speciile periclitare pe plan mondial s-au realizat planuri de acțiune pentru fiecare specie aparte.

Uliu păsărar accidentat de mașină
foto © Zeitz Róbert

Conservarea speciilor pe termen îndelungat cuprinde mai multe etape, cum ar fi: studierea efectivelor existente, depistarea celor mai importanți factori limitativi, pe baza cărora se va realiza strategia de conservare.

Este indispensabilă implicarea autorităților locale și a localnicilor în acțiunea de protecție. Rol decisiv are înființarea de noi arii protejate, unde se află sub protecție integrală nu numai păsările răpitoare ci și habitatul lor. Directiva Uniunii Europene prevede managementul durabil în agricultură și silvicultură. În cazul agriculturii este indicat trecerea de la cea intensivă la cea extensivă, adică desființarea monoculturilor. Gestionarea corectă a pădurilor conform directivei face posibilă menținerea habitatelor păsărilor răpitoare prin exploatarea forestieră sincronizată cu măsurile de protecție.

Ocrotirea păsărilor de pradă nu poate fi realizată fără schimbarea atitudinii negative a oamenilor față de acestea. În acest sens mass media capătă rol important în informarea maselor de oameni.